

55.

AD

SOLENNES EXSEQUIAS

VIRI

NOBILISSIMI, AMPLISSIMI, CONSUL-
TISSIMI, PRUDENTISSIMIQUE,

DOMINI

PETRI
MEIERI,

J. U. L. REIPUBLICÆ HAM-
BURGENSIS SENATORIS PRIMI,
ET PROSCHOLARCHÆ OPTI-
ME MERITI,

D. X. DEC. DECENTER CELEBRANDAS,
OMNES OMNIUM ORDINUM ET DIGNI-
TATUM VIROS HONORATISSIMOS

OFFICIOSE INVITAT

GEORGIUS ELIEZER EDZARDUS,
GR. L. ET HISTOR. PROF. P. NUNC PRORECTOR.

HAMBURGI, Typis CONRADI NEUMANNI,
Senatus, Gymnasii atque Scholæ Typographi.

A

20

Xenitus rebus humanis atque ad
 cœlestem vitam translatus est Vir
 Nobilissimus Consultissimus Am-
 plissimusque, DN. PETRUS
 MEYERUS, J. U. L. Reipu-
 blicæ Hamburgensis Senator primus optimeque
 meritus, & Protoscholarcha dignissimus. De quo
 verissime potest affirmari, quod de sanctioribus DEI
 viris facer Codex passim memorat, obiisse illum se-
 nem & saturum dierum, collectumque fuisse ad po-
 pulum suum. Quæ certenon exigua est felicitas.
 Vivendi enim desiderium mentibus humanis ab ipsa
 natura est insitum, plurimisque adeo tenaciter in-
 hæret, ut non modo male secum agi arbitrentur,
 quando in flore ætatis dissidium sui coguntur pati,
 sed & per læpe acerbam sibi mortem experiantur esse,
 quando finitis jam multis annorum decuriis in ipso
 limine senii consistunt, vitæque hujus crebriores
 molestias magno cum tædio devorarunt. Neque
 vero innatus tantum vivendi amor humano generi
 est, sed augetur is ipse etiam in non paucis immodi-
 co terrenarum voluptatum usu, quo fit, ut animos
 gerant ultra quam par est in caduca defixos, Cœle-
 stium vero atque æternarum rerum contemplati-
 one rarissime afficiantur. Quod si ergo decretoria
 hora illos maturius avocet, horrent plane ad ejus
 mentionem, idque unice habent in votis, ut vitæ
 longioris fiat accessio, nec ante sese ad mortem
 componunt, quam actum de vita esse sentiant, pror-
 fusque de illa incipiant desperare. Quos autem di-
 vino beneficio vitæ cepit satietas, ii pridem seculi
 hujus amorem exuerunt, nunciumque miserunt
 cunctis

cunctis iis, quæ diuturnioris ævi desiderium excitare possunt. Non horrent illi supremam horam, sed pie exoptant; Non gravem sibi mortem judicant esse, sed gratam; Non male secum agi statuunt, quando de vitæ statione jubentur decedere, sed liberari potius sese a malis, quæ vitam hanc fragilem & molestanti comitantur. Haud itaque mori se sentiunt, sed moriuntur antequam moriantur, prospiciunt mortem imò expectant, propiusque accedentem obvius ulnis amplectuntur. Claudunt enim vitam ita; ut terrenis curis ex animo dimissis penitusque proscriptis totos sese factis involverint meditationibus in iisque supremum tempus exegerint, quæ æternæ felicitatis prægustum præbent longe jucundissimum. Horum vero nihil beato **SENATORI** nostro **MEIERO** defuit. Ætatem enim nactus est non ingravescentem modo sed & decrepitam, quæ uti bonis promittitur, ita non exigui beneficii loco est habenda, si recte collocetur, iisque rebus impendatur, quæ tantum caput ornant, tædiisque levant, quæ afferre secum senectæ solet. Accessit quoque a curis secularibus otium, quod extremis annis præcipitata ætas ipsi fecit, viriumque inclinatio & morbi, qui lecto quidem non tenuerunt usque affixum, ab officii tamen functionibus, quibus sedulus pervitam incubuerat, jure merito absolverunt. Hinc adeo integro & quod excurrunt ante obitum anno totum se **DËO** tradidit rebusque divinis, quibus publice privatimque delectabatur, id omni conatu agens, ut plenus fiducia, & Divini Verbi solamine suffultus, erecto animo imperterritoque ad arbitrium summi Numinis Spiritum aliquando redderet. Quod ipsum etiam (firmioribus licet adhuc viribus) Invictissimum Imperatorem

rem **CAROLUM V.** exemplo prorsus singulari atque ad omnem posteritatem memorabili fecisse constat. Triennio enim ante mortem, cum innumeris curis atque laboribus esset fractus, sceptrum posuit, seque in monasterium Justi, quod in finibus Castiliæ est, contulit, ut in Hieronymianorum fratrum sodalitis reliquum vitæ suæ inter quotidiana precum & laudum divinarum exercitia transigeret. Nec pia ipsius vota destituit eventus. Placide enim ex hac vita discessit, cum in unico **SERVATORE** nostro **JESU CHRISTO** ejusque meritorie omnem salutis suæ spem collocare declarasset, atque Sacro Epulo sub utraque specie secundum Christi institutionem sumto sese refecisset. Similis vero vitæ exitus nostrum quoque **MEIERUM** mansit. Cujus non modo pro Republica verum etiam **Gymnasio** nostro suscepti labores poscunt, ut vitæ ipsius cursum nunc repetamus, gratamque adeo mentem pro tot annorum meritis, si alia ratione nunc non liceat, saltem verbis testemur. **Lucem** itaque adspexit in hac ipsa urbe, in qua justa nunc reliquias ejus fiunt, Parentibus honestissimis atque integerrimis prognatus. Carnalem vero ejus nativitatem haud multo post vitæ quoque Spiritualis initia exceperunt, cum sacro fonte tinctus fide donaretur, Ecclesiæque cuius perpetuum membrum erat futurus infereretur. Nactus tum **PETRI** nomen fuit, quod uti Virum notat super salvificæ fidei Confessione fundatum, ita **NOSTRUM**, ut in eadem ad extremum usque vitæ immotus perstaret, felicissimo eventu commonefecit. Cæterum cum in puero non ingenti modo docilitatem depræhenderent Parentes optimi, verum etiam ardorem discendi non mediocrem, adeo ut & celeriter arriperet ea quæ trade-

ban-

bantur, & plura semper videretur poscere, deliberatum illis constitutumque maturo consilio fuit, literis eum plane addicere, nec intermiserunt quicquam, quod ad hunc scopum assequendum pertinere aliqua ratione videretur. Dati enim ipsi præceptores fuerunt ad docendum aptissimi, quos cum magna diligentia conlectaretur, profecit in dies, spemque fecit uberrimi fructus ex se olim ad Patriam redundaturi. Nec Gymnasium patrium neglexit, cui ad uberiorem ingenii cultum capiendum ineunte Anno **MDCLI**, civem dedit, **JUNGII**, **TASSII**, **VAGETII**, atque **LAMBECCII**, (quos nominasse ad laudem eloquiique sufficit) acroases pertinaciter frequentans. **JUNGIUM** quidem in Logicis Physicisque, **TASSIUM** in Mathematicis, **VAGETIUM** in humanioribus, **LAMBECCIUM** denique in Historicis docentes audivit, & tanto quidem diligentius audivit, quod ante exactum biennium studia sua ad Academias transferre constituisset. Profectus ad Academias eundem cursum industriæ tenuit, atque ut non proletariam modo, sed solidiorem Juris peritiam sibi compararet, hæsit in illis per integrum decennium, Celeberrimis ubique Juris Consultis se adjungens, quorum consilia atque auctoritatem magnâ itidem animi contentione est sequutus. *Helmstadium* quidem ante cæteras adiit, substiteratque ibi per lexennium, quando non modo doctrina ipsius varia, verum etiam integritas & probatissimi mores incitaverant Virum Generosum Dn. Johannem Sigismundum a Freucking, Tribunum militum & Regiminis in aula Illustrissimi Comitis Oldenburgici Præsidem, ut Filio suo exeunte Anno M. DC. LVIII, ipsum daret inspectorem, qui studia ejus moderaretur, quod & multa cum fide

fide fecit per triennium, non modo in Academia
 Julia, sed & in *Heidelbergensi* cum ipso versatus. Exa-
 cto autem triennio isto *Argentoratum* se contulit, ut
 studiorum suorum cursum ibi absolveret, & Galliae
 esset propior, quam inter extera regna primam ad-
 re decreverat. *Gallia* lustrata in *Italiam* concessit,
 redux inde *Germaniam* peragravit, ex eaque ad *Belgus*
 iter direxit. Cæterum cum in *Illustri Frisorum*
Academia Franekerana ageret, placuit ipsi decre-
 toria disputatione d. 15. May A. M. **DCLXVI**
 probare, tempus quod studiis dederat, quam rectis-
 sime a se fuisse collocatum. Dignus proinde Aca-
 demiae istius proceribus fuit vilus, qui honore Li-
 centiae Juris utriusq; uti appellant, augetur, quod
 & omnium applausu fuit factum. Sic reversus in
 patriam est, e qua ante annos quatuordecim juvenis
 ad bonarum artium mercaturam discesserat. Vix-
 dum autem in illam redierat, cum doctrina ipsius
 & candor effecerunt, ut **SERENISSIMO ME-**
GAPOLITANORUM DUCI, DN. CHRIS-
STIANO LUDOVICO innotesceret, qui
 ipsum adeo carum habuit, ut variis arduis negotiis
 expediendis adhibuerit, iisque feliciter atque ex
 voto confectis Consilarii titulo condecoraverit.
A. M. DC. LXXIII. d. 6. May. celebravit nupti-
 as cum lectissima Virgine **ANNA SCHRÖTE-**
RINGIA, filia **GEORGII SCHROTERIN-**
GII Duodecim Viri & Aedis **JACOBÆÆ** Cura-
 toris jurati Primarii, cum qua per annos octodecim
 vixit conjunctissime, suscepitque ex eadem fi-
 liolum unum in ipso partu mortuum, & filias duas,
 quarum alteram, quæ natu major est, Virginem
 ornatissimam **JOHANNAM MARGARE-**
TAM nuptum dedit Viro Nobilissimo atque Con-
 sultissimo Dn. **PETRO BARTELS J. U. L.**
 Dignissimo, alteram verò, decoratissimam itidem
 Vir-

Virginem **CECILIAM ELISABETAM** in
 matrimonium collocavit Viro Nobilissimo, Con-
 sultissimo, Amplissimoque, Dn. **HERMANNO**
LANGENBLECK J. U. D. celeberrimo, &
 Republicæ nostræ Hamburg. Secretario optime
 merito, quotidieque merenti. Servet, **DEUS** hoc Flo-
 rentissimum par. (quod septem nepotibus tribusque
 neptibus, dulcissimis parentem, auxit) cum maritis
 suis fulgidissimis, & Familijs splendidissimis in mul-
 tos annos & summam senectutem, per fundaque
 solatio, Spiritus Sancti, quod unum & solum mœ-
 stos erigere, tristitiamque ex animo expellere valet.
A. M. DC. LXXX. d. 3. Ebt. salutis publicæ gu-
 bernaculis fuit adnotus, in Amplissimum **SENA-**
TORUM Ordinem receptus, ex eoque tempore
 alia ex aliis munia, quæ dignitas ista secum fert, ipsi
 sunt commissa, quæ omnia ita obiit, ut candidum su-
 um in Patriam amorem, fidemque & dexteritatem
 apud omnium animos reliquerit testatissimam. Præ-
 turam sustinuit, annis **M. DC. LXXXVI** &
LXXXVII, & ita sustinuit, ut sacerdotem justiti-
 æ se probaverit, sicubi autem necessitas rigorem
 non postularet, placidum quoque arbitrum dissen-
 tientibus se præbuerit. Nec curæ Gymnasi Scholæ-
 que publicæ se subtraxit, sed lubens. Anno
M. DC. XCIII. eam suscepit, cum tangeret illum
 ordo, gesitque indefessa industria, quo nomine nos
 ipsi obstrictos profitemur, gratesque beatis ipsius
 manibus decentissimas persolvimus. Quid dicam
 de **VIRI** probitate & singulari Comitæ, qua o-
 mnium animos ita sibi devinxit, ut si per vota homi-
 num stetisset, vegetam ipsi senectam & multorum
 adhuc annorum accessionem boni omnes fuissent
 apprecaturi? Sed hæc in solius **DEI** manibus sunt
 posita, qui uti vitam nobis & quicquid sumus, cle-
 mentissime confert, ita pro suo quoque arbitrio ean-
 dem

dem iterum adimit, transfertq; ad meliores sedes, qui in vera vivaque fide ad finem usque perseverarunt. Quos inter etiam numerandus nunc est **MEIERUS** noster, qui morte prope atque improvisa subtrahitur nobis non est, sed pedetentim & lento profus gradu ad eam processit. Primos quidem mortis anteambulo ipsi fuit insultus apoplecticus, quem die 13. Januarii superioris anni fuit passus, inde successit virium debilitas, quotidie accrescens, intervenerunt etiam recurrentes paroxysmi priorum similes, dextrum latus insigniter affligentes, atque ad extremum alius, qui sarcinas colligendas, atque ex hac vita abeludam esse monuit. Quapropter intensius se ad pias preces & coelestium meditationem, cuius iam per biennium unice vacaverat, convertit, obtinuitque ut Vitae latur ad gratam requiem d. 4. Decembris hora duodecima meridiei perduceretur, cum Magistratum per quatuor & amplius lustragessisset, atque dies quatuor & annum unum supra septuaginta in hac mortalitate absolvisset. Vivit tamen nunc post mortem, & ea quidem vita, quae nec diem successione nec annorum numero circumferbitur, quamque molesta senectus non comitabitur. Nulla itaque ejus unquam ipsum tenebit satietas. Fruitur enim bonis nunquam terminandis, satiaturque gaudio, quod ex DEI aspectu est, cum Abrahamo, Haaco atque Jacobo accumbens. Corporis vero exavie condentur hodie, atque ad dormitorium quod in aede S. Jacobi est, solenni comitatu deducuntur. Quem ut **VIRI SPLENDIDISSIMI, PROCERES REIPUBLICAE, ORDINES QUICUNQUE**, civesque universi, & omnes denique quibus Virtus & merita *τὸν μὲν ἀπὸ τοῦ* cordi sunt, frequenti praesentia illustriorem reddere velint, ea qua par est observantia rogantur atque invitantur.

P. P. Hamburgi d. 10. Decembris,

Anno MDCGIII.